

Op Zoek

In de wereld van de hetero-hoeksteennormen had ik niets te zoeken, daar kwam ik vandaan. Ik was anders, maar hoe en wat anders.

Op zoek naar het potteuze.

Hoe kun je het zien? Hoe kun je het horen of lezen in een vers? Hoe in muziek?

Hoe kun je het zien op toneel, hoe op straat? Is het wel wat je ziet, of denk je iets te zien?

Ik kwam in de jaren 1974, 1975 veelvuldig vanuit het bos naar Nijmegen.

Ik was een Anna Blaman-meisje/lezer. Met háár boeken kon ik mij identificeren d.w.z. somber, veel hunkering, stil verlangen, weemoed en veel kijken. Ik kwam in Nijmegen door mijn studie/klasgenoot van de Academie voor Beeldende Kunsten in Arnhem, Madame M..

We bezochten met grote regelmaat de nichtenkit Het Bakkertje (daar waren geen opdringerige heterojongens). Zij was hetero en ik noemde mezelf asexueel met een lichte voorkeur voor vrouwen. Haast iedereen was op jacht maar niet naar ons. Ik hoopte altijd dat er meisjes kwamen maar die kwamen er zelden als ik er was. Wel op vrijdag 6 september 1976: opeens kwam er een meisje binnen. Dat meisje kwam bij ons staan en praatte met iedereen maar niet met mij, ik was diep onder de indruk. Ze had een scheef tandje. Toen ik wel iets durfde te zeggen waren mijn woorden geheel ondoordacht: "Ik moet nadenken over de zin van het leven en mijn plaats erin." en nam toen overhaast de benen, snel het bos weer in. Spoedig volgden er intensieve logeerpartijen. Het woord verkering werd niet uitgesproken: ons soort meisjes logeerde bij elkaar. Al snel ontdekte ik nog veel meer (ons soort) meisjes in Nijmegen (in het bos waren geen meisjes)

Ik vond ze op Andra-avonden in Terminus. Op woensdagavond in Café de la Paix.

In 1977 had ik bij het Heksencollege een tentoonstelling. Mijn werk had als oeuvre-titel:

'Dames, Juf-vrouwen en Mevrouwen in het struikgewas.' Het struikgewas was te zien maar de vrouwfiguren zag je amper, ze waren als paar in silhouet afgebeeld, alleen bij een bepaalde lichtinval kon je ze zien. De meeste vrouwfiguren verwezen niet naar vrouwen die ik kende, later in die jaren zeventig werden het silhouetten van meisjes die ik wél kende en waarmee ik omging en ze waren ook duidelijk zichtbaar. Ze kwamen als groep of groepjes in beeld. Op 21 januari 1978 opening van Café De Feeks, eindelijk een vaste plek voor alle dagen van de week. Ik werkte en dacht mee in de Kulturele Klup (KK) van het café: specialiteit beeldende kunst. Zo organiseerden we Het Haarproject: na veel groeps gesprekken waren we ons af gaan vragen wat er onder ons haar zat, wat voor schedelvorm en durfden we een ingreep in ons kapsel te doen of het haar geheel te verwijderen? Waren we dan nog wel aantrekkelijk, was het misschien ook een politieke handeling? Het was een bijzondere avond in een vol café met veel vragen, verbijstering, afschuw en bewondering.

Op 2 Juni 1978 was er een middag voor vrouwelijke beeldend kunstenaars uit Nijmegen en omgeving. Onder welke omstandigheden werkten ze? Zo zelden was hun werk te zien. Er kwamen 60 deelnemers. Er volgde (los van De Feeks) Vrouwen in de Beeldende Kunst en praatgroepen (SVBK). En ik ging verder op zoek naar potteuze beeldtaal.

Er was in 1979 een Kijkgroep (die o.a. een avondlang alleen maar keek naar het cafégebeuren, zonder te spreken) die zich bezig hield met hoe je kijkt en wat je er mee doet. Er gebeurde zoveel zoals: Documentatiecentrum De Feeks-Boekhandel De Feeks-De

Pottengrot-Het vrouwenhuis-V.T.V. De Lesbiese maand 1979-Heksennachten-De verkeerde krant-Vrouwentongen-Straattheaterdag. Jurkenfeest-SM avond-Moedermiddag-De eetclub-Bar & algemene vergaderingen-Muziek & Filmavonden-Stijldanslessen-Voorleesavonden-De Salon van Gertrude Stein & Alice B. Toklas.

De Nijmeegse Vereniging ter Bevordering van Vrouwenkultuur. Maar ook de afbraak van de benedenstad voor mijn neus. De meisjes die het leven niet meer leuk vonden. De ontdekking van Gianna Nannini en E.van E.. Kortom te veel om op te noemen. Dit alles heeft me gevormd en gesteund in de zoektocht naar het potteuze. Het veranderde mijn Oeuvre in Liefde, Harts-tocht, Jaloezie en Andere Allerdagse Dingen. (Dorian Hiethaar)